

РЕШЕНИЕ

№ 3611

гр. София, 27.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в
публично заседание на 02.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **11161** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на адв. А. П., като пълномощник на [фирма], с ЕИК[ЕИК], срещу ЗАПОВЕД № РД-14-29-3533/ 23.11.2011г. за прилагане на принудителна административна мярка (ПМ), издадена от началника на Областен отдел „КД - ДАИ” към ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ „Автомобилна администрация” (Агенцията).

В жалбата са изложени доводи за недействителност на оспорвания административен акт като постановен при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материално-правните норми и с целта на закона. Жалбоподателят претендира, че с процесния автомобил марка „Ф.”, модел „Т.”, рег. [рег.номер на МПС] , не е бил извършван обществен превоз по смисъла на §1, т.1 от Допълнителните разпоредби на Закона за автомобилните превози (ЗАвт.Пр.) и следователно не са били налице предпоставките за налагане на принудителна административна мярка – „спиране от движение за срок от 6 месеца и определяне на място за домуване на моторното превозно средство (МПС)”. Счита, че не са налице данни за извършено от пътниците в лекия автомобил плащане на транспортна услуга. Твърди, че по силата на Договор за наем на МПС от 01.04.2011г. и Допълнително споразумение към него от 01.08.2011г. процесният автомобил се е намирал във фактическо владение на наемателя [фирма]. Излага доводи, че този факт не е бил отразен в Акта за установяване на административно

нарушение (АУАН), което го е лишило от участие в административното производство и е възпрепятствало упражняването на правото му на защита. Претендира, че наложената ПАМ нарушава принципа на съразмерност в административния процес, тъй като засяга правата и законните интереси на [фирма] в обем, по-голям от необходимото за постигане на целта на материалния закон. Счита, че по същество административната принуда е насочена към лице което не е субект на административното нарушение. Прави искане за отмяна на Заповед № РД-14-29-3533/ 23.11.2011г. Претендира за разноски.

Отвeтникът – началник на Областен отдел „КД - ДАИ” – [населено място], ОСПОРВА жалбата. В хода на съдебното производство излага доводи за нейната неоснователност и моли съда да я остави без уважение. Не претендира за разноски.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 23.11.2011г. около 11.50 часа, на площад „Руски паметник” К. П. – главен специалист инспектор в Областния отдел „КД - ДАИ” – [населено място], извършва проверка на процесния автомобил марка „Ф.”, модел „Т.”, държавен рег. [рег.номер на МПС] , управляван от К. М. И., за спазване на разпоредбите на ЗАвт.Пр. и Закона за движение по пътищата (ЗДвП). При проверката е установено, че превозното средство е собственост на жалбоподателя [фирма]. Констатирано е, че автомобилът е с жълт цвят, облепен със стикери на фирмата превозвач, но няма поставен знак „Такси” и включен апарат с памет, като с него се превозват пътници срещу заплащане. При направена справка в информационната система на Агенцията е установено, че автомобилът не е включен в списъка към Удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници. Въз основа на тези констатации на водача на МПС е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 135420/ 23.11.2011г., подписан от двама свидетели и предявен на водача К. И..

Въз основа на АУАН и събраните писмени и веществени доказателства, началникът на Областен отдел „КД - ДАИ” [населено място], на основание чл.107, ал.1 във вр. с чл.106а, ал.1, т.1 и ал.2, т.1 и т.4 ЗАвт.Пр. постановява оспорваната Заповед за прилагане на ПАМ: а) спиране от движение за срок от 6 месеца, чрез сваляне и отнемане на табела с регистрационен номер и отнемане на свидетелство за регистрация на лек автомобил „Ф. Т.” рег. [рег.номер на МПС] , собственост на [фирма] и б) определяне на място за домуване на автомобила.

За изясняване на делото от фактическа страна са събрани гласни доказателства. Съдът кредитира свидетелските показания на К. Н. П. и В. А. К. като безпротиворечиви и основаващи се на преки впечатления на свидетелите.

За изясняване на делото от фактическа страна са приети и не са оспорени относими писмени доказателства, които ще бъдат съответно обсъдени при формиране на правните изводи: Договор за наем на моторни превозни средства от 01.04.2011г.; Анекс № 1/ 01.08.2011г.; копие от Свидетелство за регистрация на МПС; Знак за първоначален технически преглед; Копия от документи за самоличност на М. И. М. и В. С. С.; Свидетелски показания на Д. А. Ч.; Протокол за сваляне и отнемане на табела с регистрационен номер; Уведомително писмо изх. № РД-14-29-3533(1)/ 24.11.2011г. и копие от известие за доставяне (обратна разписка) № ИД PS 1517 001NPU 2; Уведомително писмо изх. № РД-14-29-3533(2)/ 24.11.2011г.; Заповед № РД-01-736/

19.12.2009г.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съобразно изричната разпоредба на чл.107, ал.2 ЗАвт.Пр.

Със събраните по делото писмени доказателства се установява, че оспорваната Заповед е съобщена на жалбоподателя на 28.11.2011г., а жалбата е подадена на 06.12.2011г. – в срока по чл.149, ал.1 АПК.

Настоящият състав приема, че жалбоподателят, като собственик на МПС, предмет на Заповед № РД-14-29-3533/ 23.11.2011г. е легитимиран да оспорва наложената ПАМ, тъй като последната засяга непосредствено неговите права и законни интереси.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя доводи за недействителност и извърши проверка на оспорвания административен акт на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Заповед № РД-14-29-3533/ 23.11.2011г. е издадена от компетентен административен орган, в рамките на предоставените му правомощия, съгласно чл.107, ал.1 ЗАвт.Пр. За установяване на това обстоятелство по делото е приета и не е оспорена Заповед № РД-01-736/ 19.12.2009г. с която изпълнителният директор на Агенцията е оправомощил началниците на Областни отдели „Контролна дейност – ДАИ” да прилагат принудителните административни мерки по чл.106 и чл.106а ЗАвт.Пр.

Актът е в предписаната от закона форма и при постановяването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административно-производствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Оспорваната ПАМ е в съответствие с действащите материалноправни норми и с целта на закона.

Съгласно изричната разпоредба на чл.6, ал.1 ЗАвт.Пр. обществен превоз на пътници и товари се извършва от превозвач, който притежава лиценз за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Р. Б., лиценз за извършване на международен превоз на пътници или товари - лиценз на Общността, или удостоверение за регистрация - за извършване на таксиметрови превози на пътници, и документи, които се изискват от този закон. Легално определение на понятието „обществен превоз” е дадено в разпоредбата на §1, т.1 ДР ЗАвт.Пр., съгласно която това е превоз, който се извършва с моторно превозно средство срещу заплащане. От цитираните норми следва извод, че таксиметровият превоз е обществен превоз по смисъла на ЗАвт.Пр. и следва да се извършва съгласно предвидените в този закон ред и условия.

Съгласно приложимата разпоредба на чл.24, ал.1 таксиметровите превози на пътници се извършват от регистрирани превозвачи или от водачи, извършващи дейността от името на регистриран превозвач, но за своя сметка, с леки автомобили до седем места, включително мястото на водача, с електронен таксиметров апарат с фискална памет, по ред, определен в Наредбата по чл.12а, ал.5, след издаване на разрешение за таксиметров превоз на пътници. В ал.1 на чл.24а ЗАвт.Пр. изрично е установено, че

разрешението за таксиметров превоз се издава от кмета на общината или от упълномощено от него длъжностно лице за всеки отделен автомобил.

В процесния случай не се твърди по делото и не са ангажирани доказателства автомобилът, предмет на ПАМ, да е бил включен в списъка към Удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници и за него да е било издадено Разрешение по чл.24а, ал.1 ЗАвт.Пр.

От друга страна при направената на 23.11.2011г. проверка е установено, че с процесното МПС се извършва таксиметров превоз на пътници. До този извод контролните органи са стигнали, тъй като автомобилът е облепен със стикери на фирмата превозвач и с него са били превозвани пътници срещу заплащане. Констатациите на контролните органи са отразени в АУАН № 134557/23.11.2011г. който е официален свидетелстващ документ. Следователно и в съответствие с правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса, в тежест на жалбоподателя е било, при условията на пълно главно доказване, да обори фактическите констатации, отразени в АУАН. Това не е сторено както в хода административния процес, така и в настоящото съдебно производство. Напротив, със събраните по делото писмени и гласни доказателства, включително писменото свидетелство на Д. А. Ч., имащо характер на сведение по смисъла на чл.171, ал.1 АПК, съдът приема за установено по делото, че с процесният автомобил „Ф. Т.” рег. [рег.номер на МПС] е бил извършван обществен превоз в нарушение на чл.6, ал.1 във вр. с чл.24а, ал.1 ЗАвт.Пр.

По изложените доводи съдът в решаващия си състав приема, че наложената ПАМ е законосъобразна и не подлежи на отмяна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], с ЕИК[ЕИК], срещу ЗАПОВЕД № РД-14-29-3533/23.11.2011г. за прилагане на принудителна административна мярка, издадена от началник Областен отдел КД - ДАИ към Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация”.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Боряна Петкова